

[Eva Møller]

forskeruddannelsesnævn som en mulighed i betænkningen eller rettere fået præciseret, at den allerede lå der i forvejen, så der er ikke nogen problemer med den del af uddannelsen. Vi finder det utrolig vanskeligt præcist at afgøre, hvordan de Ph.D.-studerende i alle tilfælde skal passes ind i systemet, men det tror vi på at de enkelte institutioner selv kan finde frem til.

Det har i det hele taget været meget afgørende for forligspartierne med denne lovgivning i så vidt omfang som overhovedet muligt at skabe en rammelov, som afspejler den tillid, vi i dette land har til de højere læreanstalter. Vi mener, det er dem, der i mange år har været og fortsat skal være garanten for et uddannelsessystem, som lever op til de højeste internationale normer, og sikrer, at dansk uddannelse og forskning har kvalitet. Det vil vi gerne medvirke til ved at give dem et så stort selvstyre som overhovedet muligt, og det gør vi ved en rammelov og ikke en lov, hvor ministeren og Folketinget skal bestemme ned til den mindste detalje. Vi tror derfor også på, at man selv ude på institutionerne i en række tilfælde kan leve op til det.

Vi står ligesom Socialdemokratiet fuldstændig uforstående over for, at SF, som meget langt hen ad vejen har været med i forhandlingerne, og som også har fået tilgodeset en lang række af sine ønsker – hvilket vel er naturligt, når man arbejder henimod et forlig – slutter af med den bastante mistillid til institutionerne, som vi læser af SF's betækningsbidrag og ændringsforslag. Det lyser ud af dem, at dersom vi ikke fra Folketingets side lovgiver ned til mindste detalje, er vore højere læreanstalter ikke i stand til at styre sig selv på en fornuftig måde.

Vi vil gerne fra Det Konservative Folkepartis side tage skarpt afstand fra denne mistillid til vore højere læreanstalter. Vi mener, den er ufortjent, og vi tror på, at de kan gøre det fornuftigt og godt derude.

Med disse ord kan jeg anbefale de af undersyningsministeren og forligspartierne stillede ændringsforslag og jeg kan kun sige, at jeg tror, vi med denne lov går en god tid i møde for vore højere læreanstalter.

Hanne Severinsen (V):

Fra Venstres side vil vi gerne udtrykke stor glæde over det resultat, vi nu har nået, når det

gælder styrelsesloven. Mange års diskussion er slut. Vi har lyttet til mange forskellige synspunkter, og vi er nu nået frem til et resultat, som jeg synes vi kan være bekendt.

Der har været en del protester, men jeg synes, det er kommet meget tydeligt frem under udvalgsarbejdet, at mange af dem bygger på misforståelser, og mange af misforståelserne har vi så kunnet klargøre i bemærkningerne til betænkningen.

For som også andre ordførere har været inde på: Dette er en rammelov. Meningen er jo, at universiteterne nu for alvor skal have selvstyre, og derfor skal de også sættes i stand til at have en styreform, hvor der både er decentralisering og ansvar og dermed også en klar kompetencefordeling. Ellers er det ikke muligt at foretage den decentralisering.

At kalde det overgang til stærk mand synes jeg altså er helt utroligt. Det ville være det samme som at sige, at man var tilhænger af en stærk borgmester, når man delegerede opgaver ud til kommunerne og samtidig sørgede for, at der var kommunalt selvstyre. Vi må gå ud fra, at man ude omkring vil kunne finde ud af at forvalte ansvaret; men nogle skal jo have det.

Vi er glade for, at studenterne får øget kompetence dér, hvor de virkelig har behov for det, nemlig i studienævnet, for det betyder, at de her kan være med til at udforme deres studier. Mange gange har det jo også vist sig, at netop studenterne er dem, som er interesseret i at forny deres studieordninger, så derfor er det helt rigtigt, at det netop er her, studenterindflydelsen koncentrerer.

Vi har grundigt diskuteret de problemer, der f.eks. er opstået i forbindelse med, hvor man skal placere deltidsansatte, og hvor man skal placere Ph.D.-studerende. Vi er nået til det resultat, at vi selvfølgelig vil henstille, at man udviser al mulig fornuft, når det gælder udformningen af statutter, men at vi ikke i detaljer vil pinde ud, at i den og den situation synes vi nok man skal gøre sådan og sådan, osv. For der er utrolig stor forskel på de institutioner, vi her lovgiver for, og derfor er det vigtigt at fastholde, at det er en rammelov; vi vil ikke fastlægge i alle mulige detaljer, hvordan det skal være på Farmaceutisk Højskole, og hvordan det skal være på Københavns Universitet, osv. osv. Der er simpelt hen så stor forskel, og vi går ud fra som en given ting, at det kan man finde ud af.